

Виконання наведених складових організації в практиці функціонування аудиторських фірм та приватно практикуючих аудиторів забезпечує виконання робіт на високому професійному рівні, з дотриманням нормативних вимог та вимог замовників.

Висновки. Відсутність науково сформованої теорії організації аудиту, яка повинна враховувати закономірності розвитку вітчизняного середовища контролю, гальмує формування дієвої правової бази аудиторської діяльності. Необхідними є ретельна наукова і практична розробка актуальних питань організації аудиторської діяльності та процесу аудиту.

Складові організації аудиторської діяльності повинні розглядатися на двох рівнях: загальнодержавному та на рівні суб'єктів аудиторської діяльності. Загальнодержавний рівень включає комплекс нормативно-правового регулювання в галузі аудиту, систему дозвільно-контрольних заходів. Рівень суб'єктів аудиторської діяльності передбачає створення системи організаційно-методичного забезпечення процесу проведення аудиту та надання супутніх послуг.

Список використаної літератури

1. Бутинець Ф.Ф. Аудит: підручник [для студентів спеціальності "Облік і аудит" вищих навчальних закладів] / Ф.Ф. Бутинець. – Житомир: ПП "Рута", 2002. – 672 с.
2. Міжнародні стандарти аудиту, надання впевненості та етики: Видання 2007 року / [пер. з англ. мови О.В. Селезньов, О.Л. Ольховікова, О.В. Гук, Т.Ц. Шарашидзе, Л.Й. Юрківська, С.О. Куліков]. – К.: ТОВ "ІАМЦАУ"Статус", 2007. – 1172 с.
3. Організація системи внутрішньогосподарського контролю: поняття, вимоги, фактори впливу [Електронний ресурс] / З.П. Дереза // Вісник ЖДТУ. – 2008. – № 4. – Режим доступу до статті: <http://economy.kiev.ua/index.php?newsid=63>.
4. Правила (стандарти) аудиторської діяльності: Все 38 стандартів / [составитель и автор комментария Н.А. Ремизов]. – [2-е изд.]. – М.: ИД ФБК-ПРЕСС, 2001. – 448 с.
5. Усач Б.Ф. Аудит: [навч. посіб.] / Усач Б.Ф. – К.: Знання-Прес, 2002. – 223 с.

УДК: 657.1

СУЧАСНА ТЕХНОЛОГІЯ КОНТРОЛЮ: СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ПОНЯТТЯ, ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКИ ЕЛЕМЕНТІВ

Т.А. Бутинець, к.е.н, доц.

Житомирський державний технологічний університет

In article it is considered modern technology of control interaction of elements is considered its sense, the maintenance.

В статье рассмотрено современную технологию контроля рассмотрено его смысл, содержание взаимодействия элементов.

Вступ. Термін "технологія контролю" увійшов до нашої термінології порівняно недавно з кінця 1980-х років. З цього моменту відбулось переосмислення теоретичних підходів до здійснення контролю.

На сьогодні "технологія контролю" все більше привертає до себе увагу фахівців. Однак дослідників, які реально займаються теоретичним обґрунтуванням і поглибленим розробленням "технології контролю", не так вже й багато. Зараз ми проілюструємо найвідоміші, з нашої точки зору, погляди і підходи до визначення "технології контролю" та її складових, які містяться в економічній літературі.

Постановка задачі. Погляди науковців на це питання є неоднозначними, а в багатьох випадках – протилежними. Так В.Д. Андреев під технологією контролю розуміє: "Ряд послідовних дій, які складаються з чотирьох етапів: 1) вибір об'єкта для перевірки; 2) комплексний аналіз і перевірка контролюючого об'єкта; 3) вплив на контролюючий об'єкт; 4) перевірка виконання рішень" [1, с. 20-21], І.А. Белобжецький вважає, що технічні і технологічні аспекти контролю відносяться до компетенції спеціалізованих служб підприємства. Здійснюваний ними

контроль направлений на поглиблене вивчення питань техніки і технології виробництва, запровадження досягнень науково-технічного прогресу і т.д. [2, с. 10]". Н.В. Лапухін і В.І. Подольський стверджують: "Технологія контролю включає певні методи і процедури формування і відбору даних, що характеризують розмір і причини відхилень від цілей управління. Досконала технологія контролю дозволяє фахівцям глибше вникати в конкретні виробничі ситуації, визначати і передбачати наслідки, що ще не наступили, для виробничо-господарської діяльності" [3, с. 8]. Для наукового середовища це звичайне явище, адже тільки так формується нове знання, еволюціонує та революціонує наукова думка, з'являються нові концепції й теорії. Адже кожний фахівець, даючи визначення та обґрунтовуючи своє бачення технології контролю, намагається досягнути поставленої мети, окресленою темою і завданнями власного дослідження, а відтак наведені в публікаціях погляди розглядаються з точки зору їхньої інваріантності.

Результати. Пропонуємо власне бачення і визначення технології контролю.

Технологія – сукупність процесів, правил, навичок, що застосовуються при виготовленні будь-якого виду продукції. Продуктом контрольно-ревізійного працівника є акт, довідка, висновок тощо. Названий документ є результатом виконаної контролером роботи.

Саму технологію, як явище науки і практики, ми розуміємо як процес створення, відтворення чи перетворення чого-небудь, в основі якого лежить сукупність принципів, методів, інструментів, ресурсів і механізмів, а також знання про використання і взаємодію між собою складових цієї сукупності.

Будь-який процес, пов'язаний з використанням засобів і предметів праці, а також самої праці, складається з організаційної, технологічної та завершальної стадій. Щодо процесу контролю такими стадіями є: організаційна, перевірна, узагальнююча та реалізація результатів. Організують і безпосередньо здійснюють цей процес підрозділи, які є в структурі органів управління, на які покладено контрольні функції на підприємствах. Такий контроль можуть здійснювати і зовнішні органи контролю. Тоді технологія контролю, яка увібрала в себе досягнення науки і практики, – це процес створення продуктів праці, які задіюються в процесі вивчення ФГЖ та внутрішній роботі, надання інформації органам управління, задоволення їх потреб і запитів, а також наукової, інформаційної та іншої діяльності, що базується на сукупності принципів, методів, інструментів, ресурсів і механізмів, а також знанні про використання і взаємодію між собою складових цієї сукупності, що застосовуються контролерами.

Зрозуміти сутність і зміст технології контролю можна через її складові елементи та різноманітні зв'язки між ними – "ланцюжки". Класичним уявленням про технологію контролю можна представити у вигляді ланцюжка: технологічний цикл → процес контролю → процедури контролю → елемент → описання. Власне, точкою відліку є три основних цикли контролю: "шлях вивчення ФГЖ", "шлях розрахунків та співставлень", тобто виявлення відхилень, "шлях описання виявлених відхилень". Сам же технологічний цикл, що визначається як сукупність взаємопов'язаних процесів, які мають спільне призначення, і які поновлюються і повторюються у встановленій послідовності з кожним новим об'єктом, можуть розглядатися у самих різних аспектах.

На нашу думку, поняття "цикл" потребує уточнення. Про цикл можна говорити, як про інтервал часу від початку до закінчення періодично повторюваного технологічного процесу чи технологічної операції, незалежно від кількості ФГЖ, що одночасно перевіряються. Це визначення характеризує "продовжуваність циклу". Краще визначити цикл як повторення виконання процесів чи операцій, що відбувається через певні проміжки часу. Саме в цьому і реалізується принцип циклічності технологічних процесів, операцій і самої технології контролю.

Можна розділяти процеси на процедури, а процедури — на операції. Основною одиницею поділу праці вважається операція, а структура технології контролю уявляється таким чином: "технологічний цикл → процес контролю → процедура як сукупність операцій → описання відхилень".

Висновки. Пропонуємо власну терміносистему технології контролю, запозичивши технологічні категорії з інших галузей знань. Дамо визначення структурних одиниць технологічної операції: технологічна позиція, технологічний перехід і технологічний прийом. А сама технологічна операція (розрізняється проста, логічна і творча) розуміється нами, як закінчена частина технологічного процесу, що виконується з одним прийомом, однією подією і призводить до часткового перетворення предмета (надання заданих властивостей). Далі тлумачиться технологічний режим – сукупність параметрів технологічного процесу в певний період часу (включаючи цикл, ритм і такт). Якщо структурні одиниці технологічної операції є доволі статичними і описовими, то останні чотири поняття (режим, цикл, ритм і такт), за умови глибокого розроблення, зможуть виконувати в технології контролю контролюючу функцію. Ланцюжок або структура технології контролю має такий вигляд: комплексний технологічний процес → автономний технологічний процес → етап (стадія) → описання результату. Сутність технологічного процесу полягає в послідовно здійснюваних і цілеспрямованих діях, а його характерною особливістю є наявність множинності предметів перетворення, множинності методів і засобів, які застосовуються з метою отримання кінцевого продукту контролю – акту, довідки. Структура ж технологічного процесу визнається, як побудова, постійний зв'язок процесів аналізу, зберігання, обслуговування та інших операцій переходів, що забезпечують певну послідовність, і які необхідні для виконання всіх вимог зі створення продуктів контролю і надання послуг.

Список використаної літератури:

1. Андреев В.Д. Ревизия и контроль в потребительской кооперации: [учебник для студентов вузов, обуч. по спец. "Бух. учет и анализ хоз. деятельности"] / В.Д. Андреев. – М.: "Экономика", 1987. – 334 с.
2. Белобжецкий И.А. Ревизия и контроль в промышленности: [Учеб. пособие для студентов вузов, обучающихся по спец. "Ревизия и контроль"] / И.А. Белобжецкий. – М.: Финансы и статистика, 1987. – 293 с.
3. Лапухин Н.В. Экономическому контролю – современные технологические решения / Н.В. Лапухин, В.И. Подольский. – М.: Финансы и статистика, 1989. – 240 с.

УДК:657.6:330.131.7

**АУДИТОРСЬКИЙ РИЗИК: МЕТОДИ ВИЯВЛЕННЯ, ОЦІНЮВАННЯ
ТА УПРАВЛІННЯ**

В.П. Браламан, к.е.н.

Вінницький національний аграрний університет

Risks are peculiar to audit as well as any kinds of enterprise activities. Consequences of their approach negatively influence both on subjects, and on objects of auditor activity. The methods of auditor risks of revealing and managing are specified in the article.

Аудиту как и всякому виду предпринимательской деятельности свойственны риски. Последствия их наступления негативно влияют и на субъектов, и на объектов аудиторской деятельности. В статье указаны методы выявления и управления аудиторскими рисками.

Вступ. Аудиторська діяльність в умовах розвитку ринкової економіки набуває поширення і усвідомлення суспільством її ролі в системі управління виробничими відносинами. Вітчизняний аудит в Україні перебуває на стадії свого становлення. Це зумовлюється нерозумінням можливостей аудиту, недостатньо кваліфікованим кадровим забезпеченням, недосконалістю методологічної і нормативної бази аудиту. В цих умовах аудиторська діяльність підлягає високому ризику.